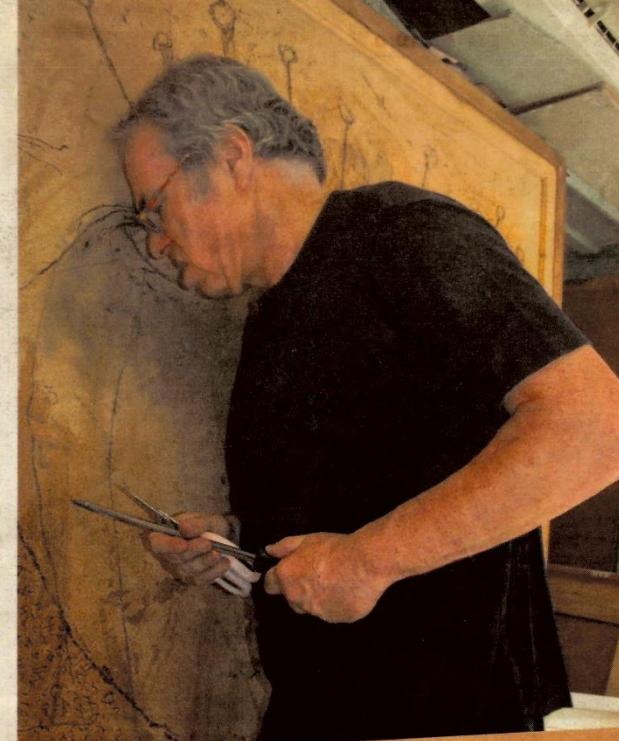
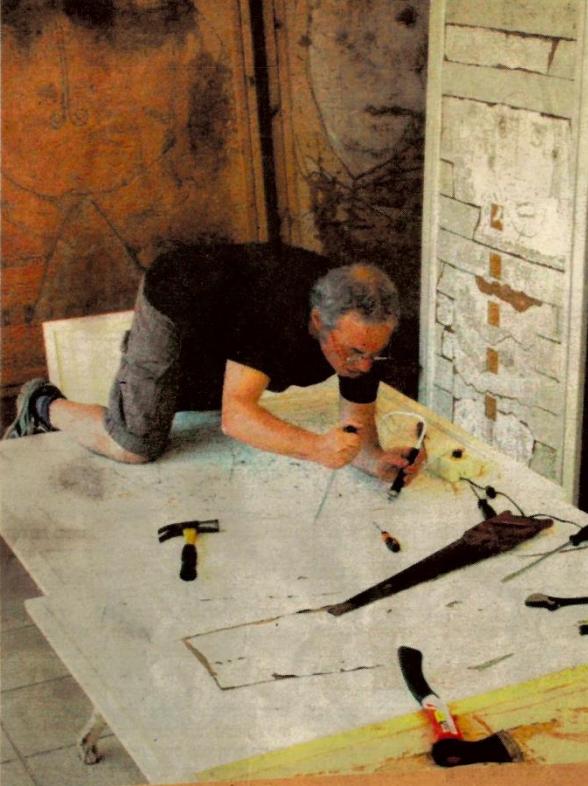

Makor Rishon newspaper, 2012

ערב שבת פרשת חי' שרה, כ"ד בחשוון תשע"ג, 9.11.2012 | מקור ראשון

שבת | 10

דימויים בתווך הכאוס

על בנו שלילך משוד שטמנן יכול להתרפנן. כד "נורקי" אבן לילמיי ארכיטקטורה בטכניון, שעתיו והאנטנו הו קשטו, ובערתו של לי מוסדרות ומאונגןן, לא נורקי לעממי החרביה על הקבב".

בשנת 1999 חזה שרד תחומיות ביזי' ואשי'ם, נשבה יושבם בעקבות התוצאות של הנטוותה של גורשס, מאשטו והאשונה עבד לדור בטל איבר, בבל עבדות, שחרבשה לעין קומות שננס דבוני ואיז, וזה מבליה שעבות בודדים. ציריה ברך באות מאודגין ויציב", מספר אברן על תחילה ודרכם בימיים שניות את צידרת ואמתות שנבראות בכאוס אסיד.

על זים לימדיי עבר אברן במסך תקפה קזרה כscalar משוד שטמנן, הצלולות ותינוקות מואן, ושמול אדריכל גזעי הילך פנוי כשיוח עד סי' וחוש בתוכם. זים של לו שדר אדריכלים מבליה, וזה שוד מארון תכנונם של מבני ציבור גולליים באזין, ובוכם קנון וננס דעונגען, מוכן התקינות יוכסן עיקף, קפוי אלאל בכבשחת צין, עשות אפי' אשים שבטא את עצם בזרעו מחלבל, בין אם התכנים שהביו היו פרקו של צעם, צוירם ולביבים או טרי' אוכב, קלטמי רדר שטמנן או המקסם הוה, תא השורטם, הפר כר להתרפנות לוויזים שקיימים בנבניא'ם. עניין נושא שתרתלה לחדור בו ואו עוכביה שהאנחס האלו בא עס' ארגן כל'יס' לשירותיהם. צד'יתם סיריה בהרשותם ווועט, היינט מציג ומציג את הפלטם של עונת, ספער בכבנה.

רבע שעיה, בשוביל לשוטע על טיח נדר' צויא. "אלו זו צוירם צענערם של' באוותה תקפה מהדרת, היינט מיטפע ואדר פקיקאמו מוקלבוטם. אגסים, שקען בקדוטה השיזויה".

ה

ה

 שד בקריהו עבותך רך גיטו והאריכל אברן קנגניין, ארכיטקט מושחת או ארא. האויריה שלחה רדוותו והסודרטה, המוחות עזבינה אברן שר עומרה מעש בסוגיה מוחלט לפאנלים העזומים האכטלקומן הו משוחה דוח", בטענה וביבערת ואהנטויה של, שטמנן בטליהו יצירתי שאישויה בהשתחה אלהימה, במוקם מכוחוים מוחהים על שלוחן שעדרות שוד של, סכיני גודל, גובב ומוגנים, אויל צירתי. מבקש צעביע או מושבש בזונת שאל טשווין, קפה שחדר ויין, והכל נשעה מה, מביעין צירה אומסמי, סקסטת בעבע, גור השקלת מאץ פידי רבר, האמנת געשית לא מושבח, בטליך איטטאליש', ציז', שיש בו נסיכון לשוד רעליטה, ורק בסופו מתגניל הכנון לא מודעים, ואפרים וטחים מהדר שד מששענות רק לאוד' קראת פשעותם של מכיר ואמנון. להעגה, אבונטו של של שפחת את ימי גזביה לא או בי אמן.

אבנר שר, אדריכל
מעlijich שתוכנן מבני
ציבור רבים בארץ,
הוא גם אמן משוחרר
שליטה המשמש
ביצירותיו במסור
חסמלוי, מברג, קשוף
וקפה שחדר. עובודותיו
מושפעות מהרווי
ニצולי השואה וגם
מהתנ"ר שעליו גדל
הילי מוייאל

התפרצויות יצרים
שד מעד לעצמו שנולד אמר, "היכירון של' לבצורו התרבות נגלי עזיר, ביגל הש העתקין יצירם של פיקאומן מתקן ספער. היינו בגין גידר של קווים ארדריכלים קלטלי שטמכוי אי עירין גיניגש צ'יזה בגאנטסיט ווועט, היינט מציג ומציג את האמנות היא הכוו. תוך כדי הילטום לרמות עבורהו"י במקומות קפינים כמו אגרות הביזים גיזי' מציג קירקוזות לעיתון אדבעונן" וויתר גיזי' של עונת בית ספער".
הollowו של אברן להוות ציר גדר נעד כשרותה את ארכ' בזינן לולדו מונט בבלאל, אובי, וביצל מהר ראנ' שוואה נס' שטמן היה מוחרך כל' בלען

האמנות נעשית-בתהילן
אינגרואטיבי ויצרי שיש.
בו ניפוי לשרחר שליטה.
אנר שר בפטורי

שחנית התנהל סכיבת משך כמה שנים. רק לאחרונה החל אבנر לחשב שאלות הוא מזכיר את פניו המיסוריות של אביו, וההימויים החודרים ונשנים הם סובלים מידה של רינויו השואה שהוא נשא בראשו מגיל צעיר. מתקן סדר וקומפוזיציות נסודות נוצרות הדרומיות וקומפוזיציות נסודות. לעיתים אף פרימיטיבי שמודר צירוי לדמי. לעיתים קרובות אל הימיים מצטפויות אתיות ואפקטים מספר ביאשת מושך השידורים. לחלק מהעבדות שמות מותן התגן". בציורו 'בראשית' מתוארות דמות מרוחקת שכבנה מעגלים, הנשאות חסוך בתוליך יייתי שהשייע לעלי עמו. אלא הבני מאיפה יצאת האגרה האוריה הזואת שלא הכרת כי ולא ידע על קוותה. רוגשתי התפרצות אלמה שאני מכח לרוק, והעם הזה הפיע את. לא רצית להסביר כל ציורי. הייתה עבד על כמה אנגלים בו ומונת כדי לא להזכיר לאף ציו. חוות כאוד מודוס, בשליטה, והופעתם מהזדים היציים שטמנוגים ב", הוא משנת.

נטוטורי של, או במורט בשכנות נוה דרכ, שכבו שעדרת אגלאים פזועים, שודדים וצובים שאבנר עבד עליהם בקדוננות. בקרים החוק משדרה מסודרת כאדריכל מוביל, ובכער' שיר עלי' בציור, "אור תקומה הסתכלתי על הוועזה של מה שניצד הייתי חסר אונים. זה הלאה לאן אני חולץ מפה במרק האcosa שיצרתי ממצאי רמיים קטנים, קווים ושריטות שהתחלה לגלות בהם צורות ודמות", מתר שוד את תוליך והחותמות בעבודותיו.

רכות לציוריו שמתארות את הקשר בין הרמוניות המבוועות לבני המונות ילדות שורה ושהוה בדמיוני. כמו ריבים אהרים שררו בשוא, גם אבוי ואמו של אבנר מעולם לא סיירו לבנם מה עבר עליהם. לעיתים היה מאוין ורך מנעל הדלת לשיחותיהם ושותם על הילכה האוראה שעשו ייפים בשלג, או על הכלבים המאיימים שישו קורת עט לזרות ומצאיית עצמי ממש מרגש מהסוציאזיה. בוחרות הבירה היה מלא השארה, וכמה ימים אדרך פנויים מפיע מלחות העשם ויצירת דמות של איש מבור עם פון ולבן און, כבוי שולחן עם מטעמי שבת. ושבת' שאוי והליך לכיוון של יצירות סעודות השבחות שחוויות, אבל בגל שני עבד פרוץ ובלוי לחשוב יותר מרי שיחתי עם זה לאדרך תקופה אורך. בכל פעם שhortה לולו גיליין עוד צורה שמלותרת בערך הקווים והשעים. לבסוף יציא צירור ישנה כמו אגניה והוות שנקנות פנינה. לכן קראתי לעובדה זו "נ'".

לעבוד מהבטן

בוחשים הקוראים עמדו שר להציג את עבודותיו בארבעה תערוכות ואירועי אמנות בארכיות היריד, ואילו צפויים להציגו על אף מקרים ואפנאי אמנות. תערוכתו הראשונה, בשנת 2002 'בבב' בתלאביב, עודדה הדרמה גדולה בעולם האמנות בארץ והביאה לשינוי שאלת איז אבן, שכרה לא היה כתה אם ייעדו באדריכלות או באמנות. כוון הוא מנה להוות בשני העמלות, שנראים אצלם. כמעט סטראוטיפ.

איך אותה מגש על הפער בין החום כל כך מוחש ומתוכנן בין היצירום שלך, שיש בהם התפרעות וונישין לשחרר שליטה? "היום אונ' אמן שחabcdefghijkl. היצידתיות מהותה מגיעה לטובה על האדריכלות. היצידתיות מהותה מגיעה מהצד לא נרעע של המות, מקום רבות לחשב ולהתבן. אדריכלים מרכנחים פעמים רבות לחשב ולהתבן. מادر ששל מישד גדור עם הרבה עוברים צירדים אני מעוד אותם לעובדו גם מותבן, לייצור סיציות קטנות ומוחות שמחן אול' ייולד רעה. ההבול הכי משמעתי בין ארקטיקורה לאמנת הא שארדיילון יש קדם כל לקח. אמנת שבבל' זה כמו לדבר. וה כל אינטנסיקטי ממעט, משוח שabay בעקבע מבנים וויאת הווה". ■

נוצר בהשראת סעודות שבת אצל חביבים רתים. נ'ה. עליה: בראשית'

הדרומים שמתגלים ביצירותיו של שר מזכירים את צירוי המערות בראשוניותם. ישנו מוטיבים חוזרים כמו עיניים, דגים, ספירלות ופרצופים נטולי פה או בעלי הבעה מאימת. בהם הגרנונים, והרוי גוננו עלי' עד כדי כך שלא אבנר מתקשה להסביר את משמעותם של אלו. הוא מתאר אותם דרים אוצי-אטיביים שככל קירה לבנם, ולוו אוטו עד גיל בוגר ליכתו. בגל הנראת מסמלים את עולמו התרבותי ואת אבצע עשרה נפירה אומ' של אבנר מרטט, מלחה

Makor Rishon newspaper
November 09, 2012

By Hilly Moyal

Images in the Chaos

Avner Sher, a successful architect who designed many public buildings in Israel, is also an unrestrained artist who uses an electric saw, screwdriver, ketchup and black coffee in his creations. His works are influenced by his holocaust survivor parents as well as the bible on which he was raised

The entrance to the studio of artist and architect Avner Sher in Caesarea passes through his impressive house, in which his and his wife, Dor Confino, also a talented architect, mark is clear. The tranquil atmosphere and Avner Sher's neat and reserved persona are almost in complete contradiction to the huge panels in his studio, which are in the creative process that starts with a violent disfigurement. Instead of paint brushes lying on the table there is an electric saw, grill knives, scorching implement and screwdrivers. These are the tools with which he creates. Instead of paint he uses splashes of ketchup, soya, black coffee and wine. Everything is done quickly, a sort of automatic creation, almost ceremonial, a great deal of physical effort is expended. The art is done without thought, an intuitive process, instinctual, which embodies an attempt to release control. Only at the end does the unconscious content emerge, and often Sher contemplates their meaning only after reading the interpretations given by art critics. In fact, Sher's art reflects the viewer and not the artist.

An Outburst of Passions

Sher says of himself that he was born an artist. "My talent for drawing was discovered at an early age. At the age of six I copied Picasso's paintings from a book. I would draw a grid of lines on a drawing pad and then transfer it in a larger scale to a paperboard. As a child I would draw caricatures for the 'Ezbeoni' Children magazine and I did the artwork for the school newspaper".

Avner's dream of being a great painter ceased when he told his father of his wish to study art at Bezalel. His father, a survivor of the Dachau concentration camp, who had experienced years of deprivation, pressured his son to study something that would enable him to make a living. And so Avner was 'pushed' into architecture studies at the Technion. His first years were difficult, but towards the end of his studies things turned around. "There were tutors who in the first years told me all the time 'to forget that I was an artist that architecture was something different'. In the fourth or fifth year I came to an understanding of what it was to be an architect and I even finished my degree with distinction. Throughout that period and for a long time after that I was suited with a tie, neat, organised and stable", Avner recalls about how he started in the days that preceded his artistic creations that are born of chaos and disorganisation.

Upon finishing his studies Avner worked for a short time as an employee at an architectural firm. Success came very quickly, and his name as an architect preceded him even while he was still new to the field. Nowadays he has a successful firm of architects, and his name is on the planning of large public buildings in Israel, among them Rananim Mall in Raanana, the shopping centre in Zichron Yaakov, Harel Mall in Mevaseret Zion, Law Courts, and many more.

Despite this success, the yearning to paint stayed with him. "After a short period at the architect firm I realised that I still felt that art was the way for me. During my studies I took fine art courses at Haifa University. I would draw and exhibit my works at local exhibitions such as the Haifa Artist Union", Avner recalls.

What was your artistic style during that period?

"These were very colourful paintings, with an ordered composition. I was very influenced by Picasso and Cubism. Although I played around with different techniques such as collage and decoupage, my work was ordered and organised. I didn't let myself go wild on the canvas".

In 1999 Sher experienced upheavals in his personal life, that influenced his artistic style. After the divorce from his first wife he moved to Tel Aviv. Because of his work, which is spread across many parts of the country he spent many hours on the road. A stop en route on one of his travels brought a surprising, even strange, discovery that changed his artistic perception and helped release things in his soul that he hadn't been aware of previously.

"I stopped at a gas station near Beit Yannai and went into the public toilets", Sher recalls. "For the first time I encountered the destruction, the graffiti, the vandalism of the walls and the scratched doors and Formica. The original walls could barely be seen. Thousands of people had passed through the place expressing themselves in a destructive manner, whether as an outlet of their anger, vulgar drawings or love ditties. I realised something that shocked me; this place, a toilet cubicle, had become a canvas for an outburst of the passions existing within human beings. I also began to ponder the fact that these people had come to the toilet with a 'toolbox'. Since scorching Formica with a cigarette is an action that takes at least quarter of an hour. To scratch plaster you need equipment. I was surprised by the intensity and energy that thousands of people had put into the walls of the toilets".

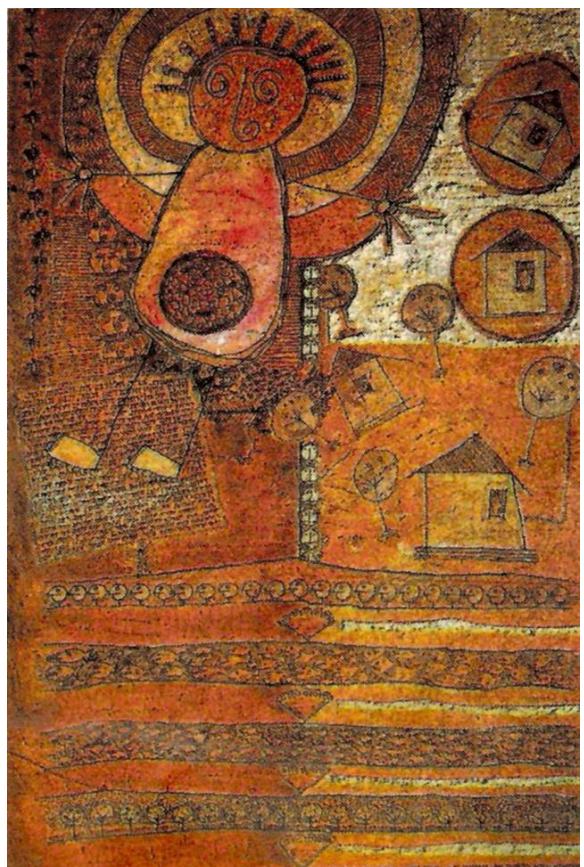
The shock experienced by Avner gave birth within him to the desire to experience an unrestrained rampage in his creation. At first he tried this with plaster, but the work injured his hands. After which he discovered cork boards. He purchased several large panels and started to lacerate them with any tool able to disfigure, such as an electric saw or grill knife. "Something happened during the creative process that affected me deeply. I couldn't understand where all this aggression that I didn't know I had was coming from. I felt a violent eruption that had to find an outlet, and this fury surprised me. I didn't want to think about the painting. I would work on several panels simultaneously so as not to bond to any painting. I had lived as a reserved, in control person and I was surprised at the passionate sides hidden with me", he shares.

In his studio, in a cellar in the Nave Tzedek neighbourhood, lay dozens of defaced panels, scratched and scorched that Avner worked on feverishly. In the mornings he held down an ordered position as a leading architect, and in the evening he 'let loose' in his creation. "After a while I looked at the result of what was created and I was helpless. What next? Where was I going from here? Out of the chaos I had created I found small clues, lines and scratches from which shapes and images started to emerge", Sher describes the process of his works' formation.

Cave Paintings

The images that emerged from Sher's creations bring to mind primal cave paintings. There are reoccurring motifs such as eyes, fish, spirals and faces without mouths or with a threatened expression. Avner struggles to explain the meaning of these. He describes them as associative images that in all probability symbolise his unconscious world and his internal tempest. Over the years he heard many interpretations of his paintings that describe the connection between the terrified images and childhood photos he saw and imagined. Like many others who had survived the holocaust, his father and mother too never told their son about what they had gone through. Often he would listen through the keyhole to their conversations and would hear about the long walk they endured barefoot in the snow, or about the threatening dogs set upon them by the Germans. His parents were so protective that they wouldn't allow him to go on school trips, from fear that something would happen to their son, and walked him to school until he was a teenager. When he was fourteen Avner's mother died of cancer, an illness that for years had defined life at home. Only recently has Avner started to think that perhaps he is painting his father's anguished face, and that the reoccurring images are a sublimation of the repetitiveness of the holocaust images that he has been carrying around in his mind from an early age.

Out of the disorder and erupting lines harmonic shapes and orderly compositions with a primitive nature reminiscent of children's drawings are created. Often along with the images there are letters attached and even verses from the Book of Genesis and the Song of Songs. Some of the works have names taken from the bible. His painting 'Genesis' depicts a floating figure with the circle of life in

its stomach carrying a large number of newborn babies. Around her head is an aura of light. The painting includes many images from the animal, mineral and vegetable world. At the figure's feet is a chapter taken from the first weekly Torah portion [Bereishit- Parshah].

Even though Avner doesn't wear a yarmulke or follow religious commandment he defines himself as a man of faith. His love of the tradition on which he was raised, and especially his love of the bible that he inherited from his father, are apparent in the quotes he incorporates into his paintings.

"My father had Pentateuch that he read until the day he died. He would place notes of commentary written in Yiddish in them. He wore a yarmulke and kept the Sabbath, and the synagogue was his second home. There are things engraved deep inside myself, like verses I loved from the Song of Songs and the Book of Genesis, and these instinctively resurface during the creation", Avner states.

His painting 'Noah' was created inspired by a Sabbath meal with religious friends. "That evening the grandparents came, Kiddush was said, the children's blessing and Sabbath songs. It's ~~Genesis~~ me a bit of my childhood and I found I was very moved by the event. When I went home, I was very inspired, and a few days later I turned to one of the cork panels and created the image of an old man with a beard and long rectangle, like a table with Sabbath delicacies. I thought I was going in the direction of creating the Sabbath meal I experienced, but because I work in a wild manner without thinking about it too much, I played around with it over a long period of time. Every time I came back to the panel, I discovered another shape hiding within the lines and slits. In the end a picture emerged that looked like a boat with animals going in. That's why I called this work 'Noah'".

'Noah' inspired by a Sabbath meal with religious friends.

Working from the Gut

In the coming months Sher is going to exhibit his works in four exhibitions and artistic events in the US, to which thousands of visitors and art collectors are expected to come. His first exhibition, in 2002 at the 'Mabat' gallery in Tel Aviv aroused a great deal of furor in the Israeli art world and raised question marks for Avner, who was no

longer sure if his destiny was architecture or art. Today he tries to live in both these worlds, that seem in Avner almost contradictory.

How do you bridge the gap between a field that is so calculated and planned and between your paintings, which are wild and an attempt to cut loose?

"Nowadays I believe that the art can positively influence the architecture. Creativity in essence comes from the unconscious part of the brain, from a place that is 'no place'. Architects are often programmed to think and plan. Since I have a large firm with many young employees, I encourage them to also work from the gut, to create small and quick sketches from which an idea might be born. The most significant difference between architecture and art is that with architecture there is first of all a client. Art for me is like talking. It is an almost instinctive tool, something that bubbles from within and comes out."